

Evangelí de la solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist: “Preneu: això és el meu cos”

Evangelí i comentari de la solemnitat del Santíssim Cos i Sang de Crist (Corpus Christi). “Preneu: això és el meu cos”. Jesús que es queda amb nosaltres amagat sota l'aparença de pa. Tan gran misteri ens convida a contemplar i sorprendre'ns del seu Amor per nosaltres.

Evangelí (Mc 14, 12-16.22-26)

El primer dia dels Àzims, quan se sacrificava l'anyell pasqual, els deixebles van dir a Jesús:

—On vols que anem a fer els preparatius perquè puguis menjar el sopar pasqual?

Ell envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec:

—Aneu a la ciutat i vindrà a trobar-vos un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digueu al cap de casa: “El Mestre diu: On tens la sala on haig de menjar el sopar pasqual amb els meus deixebles?” Ell us ensenyarà dalt la casa una sala gran, parada amb estores i coixins. Prepareu-nos allí el sopar.

Els deixebles se n'anaren. Van arribar a la ciutat, ho trobaren tot tal com Jesús els havia dit i prepararen el sopar pasqual.

Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué:

—Preneu: això és el meu cos.

Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué:

—Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom. En veritat us dic que ja no beuré més del fruit de la vinya fins al dia que begui vi nou en el Regne de Déu.

I després de cantar els salms, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres.

Comentari

“On vols que anem a fer els preparatius perquè puguis menjar el

sopar pasqual?”. En el context de la Pasqua Jesús institueix el sagrament de l'Eucaristia i ho fa lliurement.

A la pregunta dels deixebles: “On vols?”. Jesús respon: “Aneu a la ciutat i vindrà a trobar-vos un home que duu una gerra d'aigua”. Jesús comunica als deixebles, amb tot detall, la manera com celebraria la que seria l'Última Cena, en què instituiria el sagrament del seu Cos i de la seva Sang. No ho fa obligat per les circumstàncies, sinó que ho duu a terme com a compliment del disseny del Pare. En fer-ho lliurement ho fa per Amor perquè només on hi ha llibertat hi ha Amor de debò. Jesús, a la seva vida, tot ho ha dut a terme lliurement i quan s'acosten els darrers moments de la seva existència ressalta amb més força el valor de la llibertat. En fer-ho transparenta l'Amor amb què ho realitza.

Els fets que van esdevenint tenen lloc com Jesús els havia indicat. “Els deixebles se n’anaren. Van arribar a la ciutat, ho trobaren tot tal com Jesús els havia dit i prepararen el sopar pasqual”.

“Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donà. I digué: —Preneu: això és el meu cos”. Jesús abans d'oferir la seva vida a la creu, per la salvació del món, va voler quedar-se entre nosaltres. Ho va fer convertint el pa en el Cos. Les paraules de Jesús no admeten cap altra interpretació: “això és el meu cos”.

La raó més alta que porta Jesús a romandre amb nosaltres sota l'aparença de pa és l'Amor. Així ho ensenyava sant Josepmaria: “Jesús es va quedar a l'Eucaristia per amor..., per tu. —S'hi va quedar, sabent com el rebrien els homes... i com el reps tu. —S'hi va quedar, perquè el

mengis, perquè el visitis i li expliqueu les teves coses i, tot tractant-lo en l'oració a prop del Sagrari i en la recepció del Sagrament, te n'enamoris més cada dia, i facis que d'altres ànimes —moltes!— segueixin igual camí”^[1].

Després de convertir el pa en el seu cos, “prengué una copa, digué l'acció de gràcies, els la donà i en begueren tots. Els digué: —Això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tothom”. Jesús converteix el vi en la seva sang que seria vessada enterament a la creu, l'endemà. Amb la seva mort i posterior resurrecció, estableix una nova aliança entre Déu i els homes. Ho fa donant la seva vida per nosaltres que és la mostra d'amor més gran: “Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics” (*Jn 15, 13*).

Tot a l'Eucaristia ens parla, a crits silenciosos, de l'Amor de Crist per

nosaltres. Són crits silenciosos perquè espera la nostra resposta lliure. L'Amor no es pot imposar. L'Eucaristia és la trobada de dues llibertats: la llibertat de Jesús i la nostra. És un misteri d'Amor profund que estem cridats a contemplar i la festa del Corpus Christi és una ocasió esplèndida per fer-ho. Joan Pau II a l'última encíclica en què va tractar d'aquest misteri ens va dir que amb ella el que volia era suscitar la sorpresa eucarística^[2].

[1] Sant Josepmaria, *Forja* n. 887

[2] Sant Joan Pau II, *Encíclica Ecclesia Eucharistia*, n. 6

Javier Masa

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-de-la-
solemnitat-del-santissim-cos-i-sang-de-
crist-preneu-aixo-es-el-meu-cos/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-de-la-solemnitat-del-santissim-cos-i-sang-de-crist-preneu-aixo-es-el-meu-cos/)
(26/03/2025)